

Pécsi Ítéltábla

Pf.III.20.100/2025/9. szám

A felperesek:

felperes1 (cím1) I. rendű;

felperes2 (cím1) II. rendű;

felperes3 (cím1) III. rendű

A felperesek képviselője:

Balás Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr Balás Ákos Péter ügyvéd, cím2)

Az alperes:

alperes1 (cím3)

Az alperes képviselője:

Dr. Sándor Attila ügyvéd (cím4.)

A fellebbezési kérelmet előterjesztő fél:

felperesek 67. sorszám alatt

A per tárgya:

sérelemdíj és kártérítés megfizetése

Az elsőfokú bíróság:

Szekszárdi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat:

14.P.20.155/2022/66. számú ítélet

Í t é l e t

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

Kötelezi a felpereseket, hogy tizenöt napon belül egyetemlegesen fizessenek meg az alperesnek 550.000 (ötszázötvenezer) forint másodfokú eljárásban felmerült perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

- [1] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a Nemzeti Népegészségügyi Központ 2020. március 16. napjától kezdődően 2021. július 1. napjáig az alperest az új koronavírus okozta fertőzéssel kapcsolatos megbetegedésekkel összefüggésben járványügyi célra, járványkórházként kijelölte, és kötelezte a koronavírus okozta fertőzésekkel érintett betegek vizsgálatára, valamint az igazolt betegek ellátására.

- [2] A 2020. május 28. napján rosszindulatú daganat miatt gyomoreltávolító műtéten átesett, 165 cm magasságú, 108 kg testsúlyú, magas vérnyomásban, idült szívelégtelenségben, inzulinnal kezelt cukorbetegségben és alsó végtagi verőérbetegségben szenvedő néhai felperes³ – az I. rendű felperes házastársa, a II. és III. rendű felperesek édesapja – 2021. március 4. napján jelentkezett az alperes belgyógyászati sürgősségi betegellátásán azzal, hogy lábai dagadnak, terhelésre fullad, bal talpán nem gyógyuló seb található. Az alperesnél érkezéskor elvégzett COVID Ag gyorseszteszt negatív eredményt adott.
- [3] A néhait 2021. március 4. napja és 2021. március 19. napja között az érsebészeti osztályon kezelték, ahol gyógykezelése a láb amputációtól való megmentésére irányult. 2021. március 5. napján COVID Ag gyorsesztesztnek, valamint SARS/SARS-CoV-2 RNS kimutatás valós idejű RT-PCR módszerrel elvégzett tesztnak vetették alá, amelyek negatív eredménnyel zárultak.
- [4] 2021. március 19. napja és 2021. március 26. napja között a néhai a kardiológiai osztályon állt kezelés alatt, a gyógyítás célja a progrediáló szív- és veseelégtelenség stabilitása, a műtéti megoldásra való előkészítés volt. A 2021. március 25. napján kelt mikrobiológiai lelet szerint az elvégzett SARS/SARS-CoV-2 RNS kimutatás valós idejű RT-PCR módszerrel pozitív eredményt hozott, ezért a fertőző osztályra helyezték át. A fertőző osztályon arcmaszkon át oxigént kapott, antivirális gyógykezelésben részesült, azonban állapotában javulás nem mutatkozott, a mellkasröntgen kétoldali tüdőgyulladást igazolt, és 2021. március 28. napján sikertelen újraélesztést követően elhunyt. Az I. rendű felperes kérésére a néhai boncolására nem került sor. A 2021. március 30. napján kelt halottvizsgálati bizonyítványban a halálhoz vezető betegségek között a szívelégtelenség, az alsó végtag ütőereinek embóliája és rögződése, krónikus veseelégtelenség, diabetes szerepelt, míg kísérő betegségként tüntették fel az ISZB-COVID Pneumoniát.
- [5] A felperesek keresetükben a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 2:43.§ a) pontja, 2:52.§ (1) bekezdése, 2:53.§-a, 6:519.§-a, 6:522.§ (1) bekezdése, az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény (Eütv.) 77.§ (3) bekezdése és 119.§ (3) bekezdése alapján az alperest személyenként 10.000.000 forint sérelemdíj és 264.845 forint vagyoni kárként jelentkező temetési költség megfizetésére kérték kötelezni arra hivatkozással, hogy néhai felperes³ 2021. március 4. napja és március 28. napja közötti gyógykezelése során a 2021. március 24. napján diagnosztizált koronavírus betegség arra vezethetően alakult ki, hogy az alperes nem a szakmai szabályoknak és az elvárható gondosságnak megfelelően járt el, és a fertőzés a fennálló egyéb betegségeivel együtt a néhai halálához vezetett. Utaltak arra is, hogy az alperes felelőssége objektív alapú abban az esetben, ha a beteg COVID-fertőzése az alperesi intézményben történő gyógykezelés során keletkezik.
- [6] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Vitatta, hogy a néhai halálát COVID-fertőzés okozta, állította, hogy az intézményen belül a COVID-fertőzés teljes mértékben nem volt megakadályozható, e tekintetben helytállási kötelezettsége nem objektív.
- [7] Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította, és kötelezte a felpereseket, hogy egyetemlegesen fizessenek meg az alperesnek 1.100.000 forint perköltséget. Határozatának indokolása szerint a néhai halálához vezető okok között a halottvizsgálati bizonyítvány bejegyzése szerint kísérő betegségként – feltételes módon – került feltüntetésre a COVID okozta tüdőgyulladás. Annak a kérdésnek az eldöntéséhez, hogy e betegség részben vagy egészben hozzájárult-e a felperesi hozzátartozó elvesztéséhez, a néhai elhunytát követő boncolás szolgáltatott volna adatot, erre azonban az I. rendű felperes kívánságának megfelelően nem került sor, így e körülmény kizárólag a néhai gyógykezelése során keletkezett iratok alapján volt megállapítható. A perben beszerzett igazságügyi orvosszakértői vélemény alapján rögzítette, hogy a néhai halálát szívelégtelenség, veseelégtelenség, alsó végtagi keringési zavar, a COVID-fertőzés és súlyos fokú elhízás együttesen okozta. Az

alperes valamennyi betegség ellátásakor a szakma szabályai szerint járt el, a néhai elvesztése, halála a gondos kezelés ellenére következett be.

- [8] Az elsőfokú bíróság a perben beszerzett igazságügyi orvosszakértői véleményt aggálytalannak találta, hangsúlyozta, hogy a felperesek a szakvéleménnyel kapcsolatos észrevételeiket a szakértői vélemény kézbesítésétől számított tizenöt napon belül terjeszthették volna elő, a határidő lejártát követően tett kifogásaikat figyelembe venni nem tudta.
- [9] Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben a felperesek fellebbeztek, amelyben annak megváltoztatását és keresetük teljesítését kérték. Fellebbezési érvelésük szerint a szakértői vélemény aggályos, önmagának ellentmondó, így az elsőfokú bíróság ítéletének alapjául nem szolgálhatott volna. A szakértő úgy kérdőjelezte meg azt, hogy a néhai COVID-fertőzésben szenvedett, hogy ezt a következtetését semmilyen szakmai állásponttal nem támasztotta alá. Ezzel szemben azt hangsúlyozta, hogy a néhai egyébként is hamarosan elhunyt volna, így lényegében kétségbe vonta a néhai halálához kapcsolódó igényérvényesítést. Az elsőfokú bíróság ennek ellenére a szakértő tárgyalásra történő megidézésére irányuló indítványukat nem teljesítette, ennek indokát nem adta. Fenntartották bizonyítási indítványukat, amelyben kérték a szakértő tárgyalásra történő megidézését és meghallgatását. Megsértett jogszabályhelyként hivatkoztak az Eütv. 77.§ (3) bekezdésére, a 136.§ (1) bekezdésére, a 244.§ (1) és (2) bekezdésére, a Ptk. 6:137.§-ára, 6:519.§-ára, 6:522.§ (1) és (2) bekezdésére, valamint a Ptk. 2:52.§ (1)-(3) bekezdésére.
- [10] A másodfokú eljárásban a fellebbezés benyújtását követően előterjesztett Pf. 5. sorszám alatti beadványukban állították, hogy az igazságügyi orvosszakértői vélemény néhai felperes3 ellátása során keletkezett orvosi dokumentáció tartalmával ellentétes megállapításokat tett az érsebészeti műtéttel, illetve a néhai sebének gyulladásos jellegével kapcsolatosan. Tévesnek találták azt a megállapítást, hogy minden osztályon a szakmai szabályok szerint zajlott a kezelése, mert az aneszteziológus szakorvos által előírt BNP-kontroll, szívultrahang és mellkasröntgen elvégzése a dokumentáció szerint nem történt meg, a 2021. március 26. napja és 2021. március 28. napja közötti lázlapok hiányoznak, a fájdalomcsillapítás dokumentálása ellentmondásos, a 2021. március 23. napján az éjszakai órákban jelentkező nyugtalanság és zavartság ellenére célzott vizsgálat nem történt, ezzel a szakvélemény nem foglalkozik, a néhainál progresszíven romló ödéma diagnosztizálásával kapcsolatosan téves megállapításokat tett, nem értékelte, hogy a fertőző osztályon a haláláig nem történt újabb radiológiai kontroll. Pf. 7. sorszám alatti beadványukban – más ügyben keletkezett orvosszakértői vélemény, a Nemzeti Népegészségügyi Központ 2020. március 20. napján kelt határozata és a 2021. évi kórházi ágyszám- és betegforgalmi kimutatás csatolása mellett – kifogásolták, hogy a szakértő nem vizsgálta a 20/2009 EüM rendeletben foglalt jogszabályi kötelezettségek teljesülését, így téves az a megállapítása, hogy az alperes nem hibázott, amikor a néhai a COVID fertőzése az alperesi intézményben megtörtént.
- [11] Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte.
- [12] A fellebbezés nem alapos.
- [13] A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást helyesnek találta, az elsőfokú bíróságtól eltérő jogi következtetéseket nem vont le, a megállapított tényeket másként nem minősítette.
- [14] A felperesek az érvényesíteni kívánt jogot [Eütv. 244.§ (1) bekezdése folytán alkalmazandó Ptk. 2:52.§ (1) bekezdése és Ptk. 6:519.§-a] és a kereseti kérelmet [az alperesnek sérelemdíj és kártérítés megfizetésére kötelezése] megalapozó tényeket abban jelölték meg (P.20.674/2021. szám alatti keresetlevél és 14.P.20.155/2022/9. szám alatti perfelvételi jegyzőkönyv), hogy a néhai az alperesnél történt gyógykezelése során COVID-19 fertőzést

kapott, annak következtében tüdőgyulladás alakult ki, amely az alperesi intézménybe való beutalás okaként szolgáló sorsszerű megbetegedéseket súlyosbította, a COVID-fertőzés és a néhai egyéb betegségei együttesen vezettek a halálához. Az alperes marasztalását arra hivatkozással kérték, hogy a COVID-fertőzés azért alakult ki, mert az alperes a szakma szabályainak elmulasztásával járt el, de azt is hangsúlyozták, hogy a kórházban kapott fertőzést, ezért annak következményeiért az alperest objektív felelősség terheli.

- [15] A felperesek tény- és jogállításukat, jogi érvelésüket az elsőfokú eljárásban nem változtatták meg, a tárgyalás berekesztését megelőzően is azt adták elő, hogy a COVID-fertőzés a néhai halálában szereppel bírhatott, amely a keresetet azért alapozza meg, mert a kórházba kerülésekor nem volt COVID-fertőzött, ott kapta el a fertőzést, amely sorsszerű megbetegedései miatti állapotát súlyosbítva halálához vezetett. Az pedig a felperesek szerint alapvető tézis, hogy COVID-fertőzés nem alakulhatott volna ki az alperesi intézményben, mert ott a legmagasabb szintű ellátást kell biztosítani, annak pedig értelemszerűen nem része, hogy a beteg megfertőződjön.
- [16] A perben releváns orvosszakmai kérdés tekintetében a kirendelt szakértő egyértelmű szakmai álláspontot képviselt. Részletesen ismertette, hogy az aktuális COVID helyzet kapcsán szükséges kockázat volt a COVID-19 fertőzés, tekintettel arra, hogy bár az intézmények által alkalmazott COVID-19 gyorstesztok elvégzése minden felvételt igénylő beteg esetében kötelező volt, a teszt negativitása azonban nem zárta ki a fertőzés zajlását, így az aktuálisan felvett betegek egy részénél csak később derült ki a fertőzöttség, és így a közös térben elhelyezett betegek kontaktszeméllyé váltak, akik a vírus nagy fertőzőképessége miatt nagy arányban adták tovább a fertőzést. A szakértő szerint nem állt rendelkezésre olyan módszer, amellyel a betegek kórházi ellátás során történő COVID-19 fertőződését meg lehetett volna előzni, vagyis a fertőződés tekintetében az alperes részéről mulasztás nem merült fel, illetőleg önmagában a beteg megfertőződésének ténye nem igazolható.
- [17] A felperesek fellebbezési érvelésének lényege szerint a kirendelt szakértő szakvéleménye több tekintetben aggályos, azonban az elsőfokú bíróság azzal, hogy kérelmük ellenére a szakértőt a tárgyalásra nem idézte, megfosztotta őket attól a lehetőségtől, hogy aggályaikat a tárgyaláson megfogalmazhassák, és azok kiküszöbölése végett a szakértőhöz kérdéseket intézhessenek.
- [18] A Pp. 313.§ (1) bekezdése szerint a bíróság a kirendelt szakértő írásbeli szakvéleményét a felek részére kézbesíti. A Pp. 313.§ (2) bekezdése lehetővé teszi, hogy a felek a szakvéleményre, vagy a szakértővel nem közölt, lényeges perbeli adatokra vonatkozóan a szakértőhöz kérdések feltevését és azt indítványozzák, hogy a szakértő a szakvélemény aggályossága kiküszöböléséhez szükséges felvilágosítást adja meg. A szakvélemény kiegészítését a fél sikerrel akkor indítványozhatja, ha annak szükségességét a Pp. 316.§ (1) bekezdés a)-d) pontjaiban felsorolt valamely ok megjelölésével, és az arra vonatkozó indokok előadásával megfelelően alátámasztja. Ettől függetlenül a Pp. 317.§ (1) bekezdés d) pontja alapján a bíróságnak is fel kell hívnia a fél figyelmét, ha a kirendelt szakértő szakvéleményét aggályosnak találja, hogy a fél az aggályosság megszüntetése érdekében indítványát megtehesse.
- [19] Az elsőfokú bíróság az ismertetett eljárási szabályoknak megfelelően járt el, a szakvélemény kézbesítését elrendelte, és tizenöt napos határidőt biztosítva felhívta a feleket a szakértői véleménnyel kapcsolatos észrevételeik megtételére. A felperesek a rendelkezésre álló határidőn belül kérdést, észrevételt nem fogalmaztak meg, mindössze a szakértő meghallgatását kérték, a szóbeli meghallgatás során kiküszöbölhető, a szakvéleményt aggályossá tevő hiányosságokat, ellentmondásokat azonban nem adták elő.

- [20] A másodfokú bíróság az elsőfokú bírósággal egyetértve az igazságügyi orvosszakértői véleményt aggálytannak találta, sem a felperesek fellebbezésében megjelölt körben, sem egyéb okból annak kiegészítését nem találta indokolta.
- [21] A felperesek kifogásolták azt a szakértői megállapítást, hogy a néhainál fennálló sorsszerű megbetegedések magukban hordozták a halálos eredmény bekövetkezésének lehetőségét, és a halál belátható időn belüli bekövetkezése ez okból szinte szükségszerű volt. A szakértő e megállapításokat azonban nem önkényesen, az igényérvényesítésük megkérdőjelezésére tette, hanem kifejezetten az elsőfokú bíróság kirendelő végzésben foglalt kérdésére válaszként adta, egyebekben pedig az ügy mikénti eldöntése szempontjából jelentősége nem volt.
- [22] A néhai COVID-fertőzöttsége kapcsán a szakértői vélemény kétségtelenül tartalmazza azt a megállapítást, hogy a COVID PCR-teszt pozitivitása önmagában csak a COVID vírus szervezetben való jelenlétét igazolja, a COVID-fertőzést nem, és egyéb adatok alapján sem igazolható kétséget kizáróan, hogy a néhainál COVID-19 okozta fertőzés is fellépett. Ezzel együtt is arra a következtetésre jutott a szakértő, hogy a néhai halálát több betegség együttesen okozta, és a teljes kórlefolyás, valamint a halál körülményei alapján halál okként nem kizárható módon szerepe lehet a COVID-fertőzés okozta szívizomkárosodásnak, COVID-fertőzés okozta citokinvihamnak és tüdőgyulladásnak is.
- [23] E szakértői megállapítás alapján az elsőfokú bíróság is azt rögzítette ítéletének [59] bekezdésében, hogy az örökhagyó halálát szívelégtelenség, veseelégtelenség, alsó végtagi keringési zavar, a COVID-fertőzés és a súlyosfokú elhízás együttesen okozta.
- [24] A másodfokú bíróság a felperesek Pf. 5. és Pf. 7. sorszám alatti beadványában foglaltakat sem találta alkalmasnak arra, hogy a kirendelt szakértő szakvéleményét aggályossá tegyék.
- [25] A felperesek fentebb ismertetett, az elsőfokú eljárásban előadott tényállításához képest a másodfokú eljárásban új tényállítás a felperesek részéről [Pf. 5.sorszámú irat], hogy az alperes a néhai sorsszerű megbetegedéseinek ellátása (érsebészeti és kardiológiai kezelés), illetőleg a COVID-fertőzés kezelése kapcsán milyen, általuk szakmai hibaként azonosított intézkedéseket tett, illetve mulasztott el. A Pp. 373.§ (2) bekezdésében foglalt feltételek hiányában – amelyre a felperesek nem is hivatkoztak – a másodfokú eljárásban új tényállításnak nem volt helye, ebből következően a sorsszerű megbetegedésekkel kapcsolatos – a kereset elbírálása szempontjából egyébként sem releváns – szakértői megállapításokat érintő vélt hibák és ellentmondások a perben jelentős szakkérdésekre előterjesztett szakértői vélemény aggályosságát nem alapozhatták meg.
- [26] A felperesek Pf. 7. sorszám alatti beadványukban a COVID fertőzés kialakulásával összefüggésben a szakértő felé újabb kérdéseket fogalmaztak meg, további okiratokat csatoltak, amelyek megválaszolása, illetve értékelése álláspontjuk szerint elengedhetetlen az alperesi felelősség megállapítása kapcsán. A Pp. 373.§ (3) bekezdésében foglalt feltételek hiányában a Pp. 373.§ (1) bekezdése szerint meg engedett utólagos bizonyítás keretében csatolt okiratokra figyelemmel megfogalmazott kérdések tekintetében azonban a szakértői vélemény kiegészítésének, a szakértő meghallgatásának nem volt helye.
- [27] A kirendelt szakértő másodfokú bíróság által is aggálytalannak talált szakvéleménye alapján helytálló az elsőfokú bíróságnak az a következtetése, hogy az alperes a kártérítési, illetőleg a sérelemdíj iránti felelősség alól magát sikerrel kimentette, tárgyi (objektív) felelőssége pedig nem áll fenn, annak jogszabályi alapját a felperesek sem tudták megjelölni.
- [28] Mindezekre figyelemmel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383.§ (2) bekezdése alapján helybenhagyta.
- [29] A felperesek fellebbezése eredménytelen maradt, ezért az alperes másodfokú eljárásban felmerült költségét a Pp. 83.§ (1) bekezdése és a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségről szóló 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet 3. § (1) bekezdés a)

pontja alapján, a Pp. 82.§ (3) bekezdésére figyelemmel az alperes által felszámított összegben viselni kötelesek. A feljegyzett fellebbezési eljárási illeték a felperesek személyes költségmentessége folytán a Pp. 102.§ (6) bekezdése alapján az állam terhén marad.

Pécs, 2026. február 12.

Dr. Kutasi Tünde s.k. a tanács elnöke, Dr. Kovács János s.k. előadó bíró, Gáspárné dr. Baranyabán Judit s.k. bíró